

Jak vypadají úpravy po mých zásazích?

Příklad č. 2

Původní text

Tímto bychom si mohli rozdělit mokré mušky na lososovité druhy ryb a mokré mušky na bílou rybu: jelec tloušť, proudník, plotice, oukleje atd. Lov na mokrou mušku je poměrně aktivní a v mnoho případech tato technika připomíná strýmrování. Mokrou mušku požívám velice rád, protože záběry jsou většinou velice agresivní a tím je i celá rybařina zajímavější. Všichni známe ze starých knih ty krásné mušky s křídélky a různými pírkami. Neříkám, že na ně nenachytáte i v dnešní době. Ale přeci jen se muškaření posunulo o něco dál. Když jsem před nějakými 27 lety začínal se závodní muškařinou, tak jsme používali hlavně lov na suchou a mokrou mušku. Žádná technika ani mušky podobné dnešním nymfám neexistovaly. Staré mokré mušky jsme začali vylepšovat různými zlatými drátky, lametkami a začali jsme i mokré mušky přitěžovat v tělíčku oloveným drátkem, aby opravdu šli pod hladinou, a ne na hladině. Tradiční vzory již lehce přitížené jsme začali doplňovat i různými korálky, které se začali objevovat v galanteriích a tím jsme dokázali mušky dělat atraktivnější než naši soupeři. Dnes, když už máme muškařské obchody vybavené vším, co jsme v průběhu let vymysleli a výrobcům materiálů předali, si nemusíme vůbec lámat hlavu co kde sehnat. Vzory jsou již dnes poměrně obecně známé a je tedy na každém, jak si daný druh mušky oživí nějakým novým materiálem. Obecně bych to pojal asi takto. Na jaře, když se začnou objevovat první teplejší dny a voda se začíná lehce prohřívát nad 10 stupňů, začíná být velice aktivní pstruh potoční. Velmi účinnými vzory jsou různé druhy březnovek ve velikostech 14 a 16. S přibývajícím teplejším dnem se velikost může zvětšovat. Mušky vždy nahazujeme ze šikma ke břehu a postupně necháváme unášet proudem až pod naši úroveň nebo mušky oživíme drobnými asi 15 cm potahy. U pstruhů většinou následuje poměrně razantní náraz. S přibývajícím teplotou a prodlužujícím se dnem, se nám i líhne více druhů hmyzu, a tak začínají být velmi zajímavé i různé černé druhy mokřých mušek, napodobující nejružnější broučky. Proto také tyto mušky dost část vážeme s perli páva nebo materiálů, které v sobě mají zelenkavý broučkový lesk. Tyto mušky můžete vázat od velikosti 16 až po 10. Vždy záleží na velikosti řeky a ryb v ní.

Korektura a editace textu

~~Tímto bychom si mohli rozdělit m~~Mokré mušky bychom mohli rozdělit na mušky pro lov na lososovitýché druhůy ryb a na lov ~~mokré mušky na~~ bíléou rybu: jelec tloušť, proudník, plotice, oukleje atd. Lov na mokrou mušku je poměrně aktivní a v mnoho případech tato technika připomíná streaýmrování. Mokrou mušku požívám velice rád, protože záběry na ni bývají jsou většinou velice agresivní, což dělá celou a tím je i celá rybařinua zajímavější.

-Všichni jistě známe ze starých knih ~~ty~~ krásné mušky s křídélky a různými pírkami. Neříkám, že na ně nenachytáte i v dnešní době. Ale přeci jen se vývoj mušekkaření posunulo ~~o o~~ něco dál. Když jsem před asnějakými 27 lety začínal se závodní muškařinou, ~~tak jsme~~ používali jsme hlavně lov na suchou a mokrou mušku. Žádná technika ani mušky podobné dnešním nymfám neexistovaly. Staré mokré mušky jsme začali vylepšovat různými zlatými drátky, lametkami a

začali jsme i mokré mušky ~~zapřítěžovat~~ v tělíčku oloveným drátkem, aby opravdu šly pod hladinou, a neplavaly na hladině. Již lehce zaitížené tradiční vzory již lehce přitížené jsme začali doplňovat i různými korálky, které se začaly objevovat v galanteriích, čímž jsme dokázali ~~dělat~~ mušky ~~dělat~~ atraktivnější, než jaké měli naši soupeři.

-Dnes, když už máme muškařské obchody vybavené vším, co jsme v průběhu let vymysleli a výrobcům materiálů předali, si vůbec nemusíme ~~vůbec~~ lámat hlavu co kde sehnat. Vzory jsou již ~~dnes~~ poměrně obecně známé a je tedy na každém, jak si ~~daný~~ druh mušky oživí nějakým novým materiálem.

-Obecně bych to pojal asi takto: Na jaře, když se začnou objevovat první teplejší dny a voda se začíná lehce prohřívát nad 10 stupňů, začíná být velice aktivní pstruh potoční. Velmi účinnými vzory jsou různé druhy březnovek ve velikostech 14 a 16. S přibývajícím teplejším dnem se velikost nástrah může zvětšovat. Mušky vždy nahazujeme ze šikma ke břehu a postupně necháváme unášet proudem až pod naši úroveň, nebo mušky oživíme drobnými, asi 15 cm dlouhými potahy. U pstruhů většinou následuje poměrně razantní záběr. S přibývajícím teplotou a prodlužujícím se dnem, se ~~nám~~ líhne více druhů hmyzu, a ~~proto~~ mohou začínat být ~~velmi~~ zajímavé i různé černé druhy mokrých mušek, kteří napodobují nejrozličnější broučky. Proto také tyto mušky dost část vážeme z peří páva nebo materiálů, které v sobě mají zelenkavý broučkový lesk. Tyto mušky můžete vázat od velikosti 16 až po 10. Vždy záleží na velikosti řeky a ryb v ní.

Výsledný text po korektuře a editaci

Mokré mušky bychom mohli rozdělit na mušky pro lov lososovitých druhů ryb a na lov bílé ryby: jelec tloušť, proudník, plotice, oukleje atd. Lov na mokrou mušku je poměrně aktivní a v mnoho případech tato technika připomíná streamerování. Mokrou mušku požívám velice rád, protože záběry na ni bývají většinou velice agresivní, což dělá celou rybařinu zajímavější.

Všichni jistě známe ze starých knih krásné mušky s křidélky a různými pírkami. Neříkám, že na ně nenachytáte i v dnešní době. Ale přece jen se vývoj mušek posunul. Když jsem před asi 27 lety začínal se závodní muškařinou, používali jsme hlavně lov na suchou a mokrou mušku. Žádná technika ani mušky podobné dnešním nymfám neexistovaly. Staré mokré mušky jsme začali vylepšovat různými zlatými drátky, lametkami a začali jsme i mokré mušky zatěžovat v tělíčku oloveným drátkem, aby opravdu šly pod hladinou a neplavaly na hladině. Již lehce zaitížené tradiční vzory jsme začali doplňovat i korálky, které se začaly objevovat v galanteriích, čímž jsme dokázali dělat mušky atraktivnější, než jaké měli naši soupeři.

Dnes, když už máme muškařské obchody vybavené vším, co jsme v průběhu let vymysleli a výrobcům materiálů předali, si vůbec nemusíme lámat hlavu co kde sehnat. Vzory jsou již poměrně obecně známé a je tedy na každém, jak si druh mušky oživí nějakým novým materiálem.

Obecně bych to pojal asi takto: Na jaře, když se začnou objevovat první teplejší dny a voda se začíná lehce prohřívát nad 10 stupňů, začíná být velice aktivní pstruh potoční. Velmi účinnými vzory jsou různé druhy březnovek ve velikostech 14 a 16. S přibývajícím teplejším dnem se velikost nástrah může zvětšovat. Mušky vždy nahazujeme ze šikma ke břehu a postupně necháváme unášet proudem až pod naši úroveň, nebo mušky oživíme drobnými, asi 15 cm dlouhými potahy. U pstruhů většinou následuje poměrně razantní záběr. S přibývajícím

teplotou a prodlužujícím se dnem se líhne více druhů hmyzu, a proto mohou být zajímavé i různé černé druhy mokrých mušek, které napodobují nejrůznější broučky. Proto také tyto mušky dost část vážeme z peří páva nebo materiálů, které v sobě mají zelenkavý broučkový lesk. Tyto mušky můžete vázat od velikosti 16 až po 10. Vždy záleží na velikosti řeky a ryb v ní.